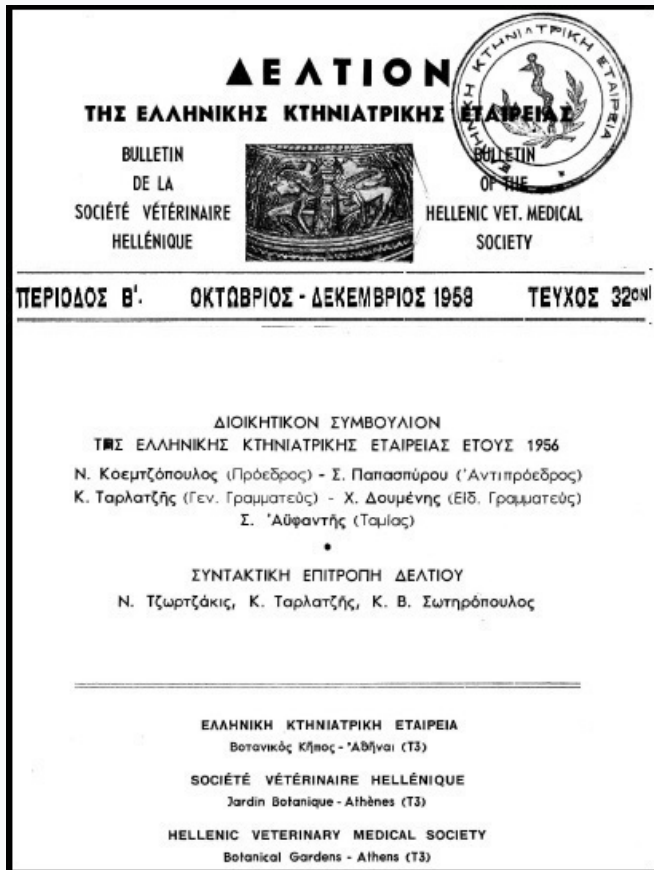

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 9, No 4 (1958)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17751](https://doi.org/10.12681/jhvms.17751)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1958). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 9(4), 183–186.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17751>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

GORET P. PILET Ch. : **Ἀσθένεια τῶν βλεννογόνων—Παθήσεις ἐκ διηθητῶν ἰῶν τῶν βοοειδῶν περιγραφεῖσαι προσφάτως.** (Maladie des muqueuses—Affection à ultra - virusdes Bovidés nouvellement décrites). Rec. Méd. Vét. Févr. 1958, No 2, p. 53.

Ἀπὸ τοῦ 1950 ἄμερικανοὶ συγγραφεῖς ἐσημείωσαν τὴν ἐμφάνισιν νέων μεταδοτικῶν ἀσθενειῶν ἐκ διηθητῶν ἰῶν εἰς βοοειδῆ. Αὗται διαιροῦνται εἰς ἀναπνευστικὰς καὶ πεπτικὰς, ἤτοι, εἰς τὴν μεταδοτικὴν ρινοτραχεΐτιδα τοῦ βοῦς καὶ εἰς τὴν ἐντερικὴν ἰώσιν τοῦ βοῦς. (*Virus diarrheae*).

Ἐπάρχουν πολλὰ συνωνυμῖα τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν, ἀναλόγως τῆς χώρας ὅπου παρουσιάζονται (Ἄμερική, Γαλλία).

Ἡ μελέτη τοῦ ἰοῦ τῆς ἐντερίτιδος ἐξακολουθεῖ, ἐνῶ ὁ ἰὸς τῆς ρινοτραχεΐτιδος ἀπεμονώθη ἐπὶ ἰστῶν. Ἡ τελευταία αὕτη παρουσιάζεται μὲ πυρετὸν 41—42°, σιελόρροϊαν, ρινικὸν κατάρρουν, καὶ συχνὰ ὑπερδιέγερσιν καὶ δύσπνοϊαν. Ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου τῆς ρινὸς ἐμφανίζονται λευκαὶ ζῶναι μὲ σημεῖα νεκρώσεως.

Τὸ ρινικὸν ἔκκριμα μεταβάλλεται εἰς πυῶδες τὸ ζῶον ἀφυδατοῦται, ἡ γαλακτοπαραγωγή σταματᾷ, τὸ ζῶον πίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπου μένει μέχρι τοῦ θανάτου. Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ὀξείας μορφῆς, ὑπάρχει καὶ ἡπία τοιαύτη κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ρινικὸς κατάρρουν μειώνεται μέχρι ἰάσεως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἡ ἐντερικὴ ἰώσις τοῦ βοῦς ὁφείλεται εἰς τὴν ὑπαρξιν ἑνὸς εἰδικοῦ ἰοῦ ἐντὸς τοῦ ὄργανισμοῦ, καὶ χαρακτηρίζεται κλινικῶς ἐξ ὑπερθερμίας, διάρροϊας, λευκοπενίας καὶ ὑπερτροφίας τῶν λυμφατικῶν ἀδένων. Δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὰς νεο-ρικετσιακὰς ἐντερίτιδας. Μὲ τὴν ὀνομασίαν ἀσθένεια τῶν βλεννογόνων περιεγράφησαν ἕτεροι λοιμῶξεις ἐξ ἰῶν, προσομοιάζουσαι μὲ ἐντερίτιδα ἐξ ἰοῦ. Οὐδεμία θεραπεία ὑπάρχει διὰ τὰς ἀσθενείας ταύτας.

Σ. Α.

QUINCHON Cl. HENRY. M. et HENRY G. : **Κολοβακτηριδιακὸν ἐντεροτοξικὸν σύνδρομον τῶν χοιριδίων.** Le syndrome enterotoxique colibacillaire du Porcelet. Rec. Med. Vet, No 7. 1958. p. 438—448.

Ἐπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον οἱ συγγραφεῖς ὀνομαζοῦν μίαν νοσολογικὴν ὀντότητα ἢ ὁποία ἔχει λάβη κατὰ καιροὺς διάφορα ὀνόματα, ὅπως «νόσος

τῶν οἰδημάτων», «αἰμορραγική γαστροεντερίτις», «κολοβακτηριδιακή τοξαιμία» κ. ἄ.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουν ἐν συντομίᾳ τὰ συμπτώματα καὶ τὰς ἀνατομοπαθολογικὰς ἀλλοιώσεις. Ἐκτὸς πλεῖστα παθολογικὰ ὑλικά ἀπεμονώθησαν. *Esch. Coli* χαρακτηρίζονται ἀπὸ αἰμολυτικὰς ιδιότητας, ἠδυνήθησαν δὲ νὰ ξεχωρίσουν 3 ὄρωλογικοὺς τύπους *E. coli*.

Οἱ μικροοργανισμοὶ οὗτοι παρήγον μίαν εὐαίσθητον εἰς τὴν θερμοκρασίαν ἐντεροτροπικὴν τοξίνην, ἣ ὁποία ἐνιεμένη εἰς τὸν χοῖρον παράγει εἰδικὰ ἀντισώματα.

Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ κολοβακτηρίδια τὰ ὑπεύθυνα διὰ τὴν νόσον ταύτην εἶναι σαπρόφυτα γίνονται ὅμως παθογόνα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ὀρισμένων ἐξωτερικῶν νοσηρῶν παραγόντων.

Διὰ τὴν θεραπείαν χρησιμοποιεῖται ἡ κορτιζόνη καὶ αἱ σουλφαμίαι, φθਾਲυλικὴ σουλφαθειάζολη καὶ ἰσχυρὰ ἀντιβιοτικά. Ἐμβολιασμοὶ δὲν ὑπάρχει. Αἱ ὑγιεινὰ συνθῆκαι καὶ καλὴ διατροφή εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου.

A. Δ. Π.

LAFENETRE H, VOLLHARDT J, QUATREFAGES : **Ἀποβολαὶ τῶν προβάτων ὀφειλόμεναι εἰς Νεο-ρικεττίασιν ἐπὶ τῶν μεσογειακῶν περιοχῶν.** Avortements neo-rickettsiens de la Brebis sur le littoral metiterranéen. R. M. V. Tome 21 1958. p. 7.

Οἱ ἐρευνηταὶ ἀπὸ τοῦ 1956 καὶ ἐντεῦθεν διεπίστωσαν εἰς πολλὰ κοπάδια προβάτων παραδόξους ἀποβολὰς μετὰ θανάτων τῶν ἐπιτόκων. Ἡ πρώτη διαπίστωσις ἐγένετο ἐπὶ κοπαδιοῦ ἐμβολιασθέντος διὰ ἐντεροτοξιναιμίας ἐπὶ 200 περίπου προβάτων 31 ἔθανον καὶ ἐσημειώθησαν 90 ἀποβολαί. Ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ὁ ἔλεγχος τοῦ ἐμβολίου καὶ τῶν παθολογικῶν ὑλικῶν οὐδὲν τὸ ὑποπτον ἀπέδειξεν. Ἀλλὰ μετὰ ἀποστολὴν εἰς τὸ εἰδικὸν ἐργαστήριον Ρικεττιῶν τοῦ I. Pasteur ἀπεδείχθη πλήρως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ Ρικεττιώσεως.

Ἐκτοτε εἰς πλείστας περιπτώσεις διεπιστώθη ἡ ὑπαρξις τοῦ νέου παθογόνου αἰτίου ὀρωλογικῶς καὶ διὰ ἀπομονώσεως αὐτοῦ ἐπὶ ὤων ὁ μικροοργανισμὸς χρώννυται διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Giemsa καὶ τοῦ Macchiavello. Οἱ συγγραφεῖς σημειοῦν τὴν σπουδαιότητα τοῦ εὐρήματος διὰ τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

A. Δ. Π.

PETERSON. E. H, DOWNING H. E., HAWLEY C. E and LUTHER H. G. **Ἡ ὄξυτετρακυκλίνη εἰς τὴν χρονίαν ἀναπνευστικὴν νόσον καὶ μολυσματικὴν ἰγμορίτιδα τῶν πτηνῶν.** Oxytetracycline in chronic Respiratory Disease and Infections Sinusitis. Antibiotics Annual Medical Encyclopaedia New York. 1953—1954. p. 360.

Οἱ ἀνωτέρω ἐρευνηταὶ ἐχρησιμοποίησαν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς

X.A.N. τῶν ὀρνίθων καὶ τῆς μολυσματικῆς ἰγμορίτιδος τῶν Ἰνδιάνων ἓνα ἔλαιῶδες ἐναιώρημα ὀξυτετρακυκλίνης (Τερραμυκίνης), εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτουν ὕδροξειδίου ἀλουμινίου, ἢ χρησιμοποιοῦνθεῖσα δόσις ἦτο 25 mg. καθαρᾶς ὕδροχλωρικῆς Τερραμυκίνης ἀνὰ 1 c. c. ἢ δὲ ἔνεσις εἰς τὰ πτηνὰ ἐγένετο ὑποδοριῶς. Οἱ πειραματισμοὶ ἐγένοντο ἐπὶ συνολικοῦ ἀριθμοῦ 18000 ὀρνίθων διαφόρων ἡλικιῶν καὶ 3000 Ἰνδιάνων μεμολυσμένων διὰ P.P.L.O. φυσικῶς καὶ πειραματικῶς. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἄριστα, ἡ νόσος ὑπεχώρησε ταχέως τόσον ἐπὶ τῶν φυσικῶς ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν πειραματικῶς μολυνθέντων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ τῶν μολυνθέντων νεοσσῶν ἡλικίας 19 ἡμερῶν ἢ χρησιμοποιοῦνθεῖσα δόσις τῶν 10 mg. Τερραμυκίνης ἔδωκεν τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου. A. Δ. Π.

ΑΣΠΙΩΤΗΣ Ν. : **Stress.** (Ἑλλ. Κτην. Α'. τευχ. 1ον, σελ. 4-26).

Εἰς τὴν μελέτην του ταύτην ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς ἀνασκόπησιν τῆς θεωρίας τοῦ Stress, ἀσχολούμενος μὲ τὸ ἱστορικὸν τοῦ προβλήματος, τοὺς στρεσσογόνους παράγοντας, τὸ γενικὸν σύνδρομον τῆς προσαρμογῆς καὶ τὰς θεραπευτικὰς ἐφαρμογὰς, τὸ πρόβλημα τῶν νεφρῶν καὶ τοὺς συντελεστικοὺς παράγοντας τῆς προσβολῆς, καὶ σκληραγωγίαν τοῦ σώματος, καταλήγων εἰς συμπεράσματα, σκέψεις καὶ ἐπικρίσεις. Π.Ν.Δ.

ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΝ. : **Ζημῖαι εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγελαδοτροφίαν ἐκ τῆς τραυματικῆς γαστρίτιδος καὶ τρόπος διαγνώσεως καὶ θεραπείας αὐτῆς** (Traumatic gastritis in cattlebreeding in Greece and practical ways of diagnosis and treatment). Ἑλλ. Κτην., Α', Τευχὸς 1ον, σελ. 27-47.

Ἔργασια περιλαμβάνουσα τὴν μελέτην τῆς τραυματικῆς γαστρίτιδος τῶν ἀγελάδων καὶ ἰδίως τῶν τρόπων διαγνώσεως καὶ θεραπείας ταύτης ἐν σχέσει μὲ τὰς προκαλουμένας εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγελαδοτροφίαν ζημίας.

Π.Ν.Δ.

ΑΣΠΙΩΤΗΣ Ν., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ο., ΜΕΛΑΣ Δ., ΣΤΟΙΛΗΣ Ε., ΕΛΕΖΟΓΛΟΥ, Β. : **Ἡ κεμιθάλη εἰς τὴν γενικὴν ἀναισθησίαν τοῦ κυνός.** (L'anesthésie générale du chien. Le Kémithal). Ἑλλ. Κτην., Α', Τευχὸς 2ον, σελ. 81-99).

Ἡ διὰ κεμιθάλης γενικὴ ἀναισθησία τοῦ κυνός κρίνεται ὡς καλή. Ὡς ἀρίστη ἀναισθητικὴ δόσις, συνεπεία πειραματισμοῦ ἐπὶ 20 κυνῶν, εὑρέθη ἢ τῶν 50 mg./χιλ. ζ. βάρους εἰς τὸν κύνα. Συνιστᾶται ἢ χρῆσις προσφάτου ὕδατικοῦ διαλύματος 5%, ἐνιεμένου ἐνδοφλεβίως εἰς δόσιν 1 cm³/χιλ. ζ. βάρους.

Π.Ν.Δ.

ΚΑΡΔΑΣΗΣ Ι. : Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως τῆς 2-Αμινο 5-νιτροθειαζόλης (ANT) ἐπὶ τοῦ τύφου καὶ τῆς λευκῆς διαρροίας τῶν πτηνῶν. (Premières observations sur l'emploi de la 2-Amino-4-Nitrothiazole (ANT) dans la Typhose et la Pullorose aviaires). (Ἑλλην. Κτην. Α'. Τεῦχος 2ον, σελ. 100-106).

Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης προκύπτει σαφῶς ὅτι ἡ ANT ἀποτελεῖ ἄριστον φάρμακον διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν σαλμονελλώσεων τῶν πτηνῶν, τοῦ τύφου καὶ τῆς λευκῆς διαρροίας, ἔξαφανίζουσα σχεδὸν τὸ ποσοστὸν νοσηρότητος καὶ θνησιμότητος τῶν πτηνῶν, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιηθῆ ἔγκαίρως.
Π.Ν.Δ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Μεταβολαί.

— Ὁ κ. Γ. Πασχαλέρης μετετέθη ἐκ τοῦ Νομοκτηνιατρικοῦ Γραφείου Καστοριάς εἰς Νομ/κὸν Γραφεῖον Φλωρίνης.

— Ὁ κ. Ἐμμ. Σκουλάς ἐτοποθετήθη ἐπίκουρος Νομ/κοῦ Γραφείου Χανίων.

— Ὁ κ. Ἐμμ. Δερμιτζάκης μετετέθη ἐκ τοῦ Νομ/κοῦ Γραφείου Φωκίδος εἰς Νομ/κὸν Γραφεῖον Φθιώτιδος.

— Ὁ κ. Π. Βέηογλου, ἐκ τοῦ Ν. Γρ. Φθιώτιδος εἰς Ν. Γρ. Φωκίδος.

— Ὁ κ. Ν. Χρυσός, ἐκ τοῦ Ν. Γρ. Ξάνθης εἰς Ν. Γρ. Κιλκίς.

— Ὁ κ. Ι. Μακρίδης ἐκ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Ἀλεξανδρείας εἰς Ν. Γρ. Καβάλας.

— Ὁ κ. Παρμ. Δρίζης ἐκ τοῦ Ν. Γρ. Φλωρίνης εἰς Ν. Γρ. Ἀργολίδος.

— Ὁ κ. Ἀθ. Μπιζέτας ἐκ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Ἀργους εἰς Ἀγροτ. Κτηνιατρεῖον Ἀλεξανδρείας.

Β' ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

1. Μόνιμοι Κτηνιατρικοὶ Ἀξιωματικοί.

α) Κατατάξεις : Διὰ τῆς 169/58 Ε.Δ.Υ.ΕΘ.Α. κατετάγησαν οἱ κάτωθι ὡς Ἀνθυπ/κτροι : Χαρίσης Φίλιππος - Ἀλεξ. τοῦ Χαριλάου, Μούζας Ἰωάννης τοῦ Νικολάου.

2. Ἐφεδρὸι Κτηνίατροι.

α) Περαιτωθεῖσες τῆς παρὰ τῇ Σ.Ε.Α.Κτ. ἐκπαιδευσεως των οἱ κάτωθι Δ.Ε.Α. Διπλ. Κτηνίατροι 46ης Ε.Σ.Σ.Ο. ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως : Παπαστεριάδης Ἀχιλλεὺς εἰς 33ον Σ.Π./Ο.Κ., Κοτρώνης Νικόλαος εἰς